

РЕШЕНИЕ

№ 5401

гр. София, 07.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13
състав**, в публично заседание на 02.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1359** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Жалбоподателят ЕТ В. Й.-В. -94 ,ЕИК: 82123732 със седалище и адрес на управление [населено място] , [улица] оспорва Ревизионен акт /РА/ № К1102737/ 18.07.2011 г., издаден от Д. Д. Т. , главен инспектор по приходи в ТД на НАП –С., потвърден от директора на дирекция О. при НАП-С. с решение № 2226/ 08.12.2011 г., с който по реда на чл.122 от ДОПК са определени данъчни задължения,както следва: извършена е корекция на деклариранияте от жалбоподателя резултати по ЗДДС /в редакциите за съответните периоди/ за данъчни периоди м. 07, м. 10, м. 11, м. 12.2005 г., отм. 01.2006 г. дом. 12.2006 г., от м. 01 до м. 09.2007 г., м. 11.2007 г./ в размер на 227446,89лв и лихви в размер на 135328,72лв; по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./ за 2005 г. и чл. 38 от ЗКПО /отм./ за 2005 г. декларираният финансов резултат /загуба 135 698,00 лв./ е преобразуван в загуба 122 811,04 лв.; по чл. 49 от ЗДФЛ за периода 2007 г. и по чл. 48 от ЗКПО за периода 2007 г са определени данъчни задължения по реда на чл. 122 от ДОПК, по чл. 48 от ЗКПО за 2009 г. е установен недовнесен деклариран от лицето данък, определена е за довносяне вноса за ДЗПО за универсален професионален фонд за 2006 г.В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран.Навежда доводи за допуснати в ревизионното производство съществени нарушения на административно процесуалните правила, както и нарушения на материалния закон.Искането до съда е за отмяна на акта.Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП – С., редовно призован чрез юриск.М. моли съда да отхвърли жалбата и да присъди юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

От фактическа страна се установява: Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1006135/21.07.2010 г., изменена със ЗВР № 1009150/28.10.2010 г., спряна със Заповед № 1000685/03.11.2010 г., възобновена със ЗВР № 1101488-В/04.02.2011 г., изменена със ЗВР № 1102737/01.03.2011 г., издадени от С. Т. К., на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С. е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС в съответните редакции/за периодите от 01.07.2005 г до 31.06.2010 г., данък по чл. 34, 35, 36 и 38 от Закона за корпоративното подоходно облагане ЗКПО /отм./ за периодите от 01.01.2005 г. до 31.12.2006 г., данък по чл. 42/49 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г., вноски за държавно обществено осигуряване /ДОО/ за данъчните периоди от 01.01.2000 г. до 30.06.2010 г, вноски за здравно осигуряване /30/ за данъчните периоди от 01.01.2000г до 30.06.2010 г, вноски за допълнително задължително професионално осигуряване /ДЗПО/ за проф. пенсионен фонд за периодите от 01.01.2000 г. до 30.06.2010 г, и ДЗПО за универсален пенсионен фонд за периодите от 01.01.2002 г. до 30.06.2010 г., вноски за фонд ГВРС за периодите от 01.01.2005 г. до 30.06.2010 г., данък по чл. 194, 195 и 204 от ЗКПО за периодите от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г., данък по чл. 35 от Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ-отм./ за периодите от 01.01.2005 г. до 31.12.2006 г. и данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2007 г до 31.12.2009 г.

Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад /РД/ № 1102737/18.03.2011 г. В законоустановения срок на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК от жалбоподателя е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА № К [ЕГН].07.2011 г., издаден от Д. Д. Т., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1102737/10.06.2011 г., издадена от органа, възложил ревизията.

Констатациите на приходните органи са отразени в РД са предприети процесуални действия, подробно описани в ревизионния доклад, с цел установяване на факти и обстоятелства, от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице по електронен път и на книжен носител на 12.10.2010 г. е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ изх. № К. 4723/08.10.2010 г. Исканите документи и информация не са представени нито в определения срок, нито по-късно.

В отговор на ИПДПОЗЛ прокуристът на ревизираното лице - Р. Г. е дала обяснение, че не е в състояние да предостави исканите документи, тъй като цялата документация е иззета от органите на МВР, отдел „ГДБОП" с Протокол от 08.11.2007 г. С писмо, изх. № 2231/02.11.2010 г., на основание чл. 47 от ДОПК е изпратено искане до Софийска Окръжна Прокуратура.Получен е отговор № # 1 2231/26.11.2010 г., съгласно който всички иззети счетоводни и данъчни документи с Постановление на Софийска окръжна прокуратура от 13.07.2010 г. са върнати на Р. Г.. На 13.10.2010 г. са получени срещу подпис от пълномощника й адвокат Б. П..

Във връзка с тези обстоятелства, ревизиращият екип е приел, че поради непредставяне

на първични счетоводни документи и счетоводни регистри за периода 01.01.2007 г. - 31.12.2007 г, основата за облагане с данък по чл. 49 от ЗДДФЛ, по чл. 48 от ЗКПО и по ЗДДС ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. На основание чл. 124, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК на ревизираното лице са връчени Уведомление изх. № 1101488-В/07.02.2011 г. и ИПДПОЗЛ изх. № 1101488-В/07.02.2011 г.

В посочения 14-дневен срок от жалбоподателя не е изразено становище и не са представени писмени доказателства. Представена е Декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК.

На доставчика [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Р. Г. е връчено ИПДПОЗЛ № 4724808.10.2010 г. Съгласно ПИНП № 22-42-1006135/02.11.2010 г. са представени част от изисканите документи, подробно описани в мотивите па РД.

Съгласно констатациите в РА от [фирма], относно издадените фактури за 2006 г. не са представени никакви първични и вторични счетоводни документи, не са представени доказателства за произхода на стоката, счетоводни сметки, ведомости, поради което не може да се установи дали ДДС е начислен в счетоводството на дружеството и дали са отчетени приходи от продажби. Не са представени доказателства за извършени доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС /отм./.

Аналогични са констатациите относно доставките през 2007 г.

Органът по приходите, след анализ на събраните доказателства отказва право на данъчен кредит на основание чл. 64, ал. 1, т. 6 от ЗДДС /отм./, както и поради недоказване на реалност на доставките по смисъла на чл. 6 от ЗДДС /отм./ по подробно описани фактури в РА в общ размер на 33 437,57 лв. за данъчни периоди м. 07, м. 10, м. 11 и м. 12.2005 г.

За периодите от 01.01.2006 г. до 31.12.2006 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, подробно описани в РА, издадени от [фирма], в общ размер на 87 282,80 лв. на основание чл. 65, ал. 4, т. 4 и ал. 5 от ЗДДС /отм./.

За данъчни периоди от 01.01.2007 г. до 31.12.2007 г., поради наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК - липсва счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството и непредставяне на документи, необходими за установяване на облагане с данъци, след анализ по реда на чл. 122, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 6 от ДОПК - вида и характера на осъществяваната дейност, официални документи е достоверни данни /информация подавана в справки-декларации по ЗДДС/ и търговското значение на мястото, където се извършва дейността, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 112 789,98 лв. за данъчните периоди от 01.01.2007 г. до 09.30.2007 г. и в размер на 6 965,82 лв. на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС за данъчен период м. 11, 2007 г.

Па основание чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК, след направен анализ по реда на чл. 122, ал. 2, т. 1, т. 4 и т. 6 от ДОПК е преобразуван декларирания от ревизираното лице финансов резултат за 2007 г. и е определен по чл. 48 от ЗДДФЛ данък върху доходите в размер на 879,79 лв.

Поради непредставяне на първични счетоводни документи по смисъла на Закона за счетоводството и непредставяне на доказателства за реалност на доставките органите по приходите са преобразували декларирания по реда на чл. 41 от ЗОДФЛ /отм./ финансов резултат за 2005 г. от загуба в размер на 135 698,00 лв. в загуба 122 811,04 лв. на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО /отм./ във връзка с чл. 26, т. 2 и чл. 10, ал. 1 от ЗКПО.

Видно от ИПДПОЗЛ № 4723/08.10.2010 г. от жалбоподателя по реда на ДОПК са

изискани подробно описани доказателства от значение за определяне на данъчните му задължения. Такива не са представени както в указания срок, така и по-късно в рамките на административното производство.

Изискани са по реда на ДОПК доказателства от [фирма] във връзка с издадените фактури и реалността на доставките, но такива не са представени.

Изискани са информация и доказателства, събирани от други органи -Окръжна прокуратура С.. Съгласно полученият отговор, с постановление на Софийска окръжна прокуратура от 13.07.201 г. на 13.10.2010 г. иззетите счетоводни документи са върнати на пълномощника на Р. Г..

Съгласно разпоредбите на ЗДДС в сила до 31.12.2006 г. и ЗДДС в сила от 01.01.2007 г. за ползване на право на данъчен кредит право полагащо условие е доставките да са извършени и лицето да притежава фактура или документ, отговарящ на изискванията на Закона за счетоводството.

В хода на извършваната ревизия за данъчен период 2007 г., органите по приходите са установили наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, водещи до преминаване на извършването на настоящата ревизия като „ревизия при особени случаи“. Същите са във връзка с чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК -липсва счетоводна отчетност съгласно ЗСч. и т. 5 - документите необходими за установяване на основата за облагане с данъци.

Разпоредбата на чл. 122 от ДОПК не представлява самостоятелна правна уредба за възникване на данъчни задължения. По своята същност тя е набор от особени правила, които позволяват прилагането на материалното праните норми на съответния данъчен закон при съществена или пълна липса на необходимите доказателства за настъпването на фактическите състави, посочени в материалния закон и водещи до възникване на данъчни задължения.

За да се приложи чл. 122 от ДОПК при установяване на дължимия данък следва да е налице особен случай, който да препятства извършването на ревизия по общия ред.

Видно от приложените към преписката доказателства на ревизиралото лице надлежно е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения и в законоустановения срок такива не представени. Именно поради липсата на представена счетоводна отчетност - обстоятелство по смисъла на чл. 122, ал. I. т. 4 от ДОПК, на лицето е връчено Уведомление № 1101488-В/07.02.2011 г. по реда на чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което същото е информирано, че основата за облагане ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Едновременно с уведомлението е връчено и ИПДПОЗЛ № 11101488-В/07.02.2011 г. за представяне на декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК. От жалбоподателя не е депозирано становище и не са представени доказателства, оборващи констатациите на органите по приходите по смисъла на чл. 122, ал. I, т. 4 от ДОПК.

Установените от органа по приходите обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, са обусловили определянето на задълженията на лицето за ДДС и основата за облагане е данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2007 г. по реда на чл. 522, ал. 2 от ДОПК. При определянето й, органът по приходите е взел предвид следните относими обстоятелства по т. 1, т. 2, т. 4, т. 6, т. 8, т. 9, т. 12 и т. 16 от същия текст, подробно описан на стр. 13 и стр. 14 и на стр. 24 и стр. 25 от РА.

Екземпляр от ревизионния доклад е получен от жалбоподателя на 16.06.2011 г. Фактическите констатации и изводи на екипа са частично потвърдени от издателя на РА №К1102737/18.07.2011 г., съобщен на ЕТ В. Й.-В. -94 на 25.07.2011 г.,като е

съобразено направеното възражение за погасяване по давност на публичните вземания, касаещи невнесени осигурителни вноски за ДОО и ЗО за 2000 и 2001 год.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 9285/ 05.08.2011 г. по описа на Д „О.“ С., т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 12.09.2011 г. Сключено е споразумение между жалбоподателя и директора на Д. за продължаване срока за произнасяне по жалбата по реда на чл. 156 от ДОПК.

С решение № 2226/ 08.12.2011 г. директорът на Дирекция „О.“ е потвърдил обжалвания пред него РА, в частта му, с която по реда на чл. 122 от ДОПК са определени данъчни задължения, както следва: извършена е корекция на декларираните от жалбоподателя резултати по ЗДДС /в редакциите за съответните периоди/ за данъчни периоди м. 07, м. 10, м. 11, м. 12.2005 г., от м. 01.2006 г. до м. 12.2006 г., от м. 01 до м. 09.2007 г., м. 11.2007 г./ в размер на 227446,89 лв и лихви в размер на 135328,72 лв; по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./ за 2005 г. и чл. 38 от ЗКПО /отм./ за 2005 г. декларираният финансов резултат /загуба 135 698,00 лв./ е преобразуван в загуба 122 811,04 лв.; по чл. 49 от ЗДДФЛ за периода 2007 г. и по чл. 48 от ЗКПО за периода 2007 г. са определени данъчни задължения по реда на чл. 122 от ДОПК, по чл. 48 от ЗКПО за 2009 г. е установен недовнесен деклариран от лицето данък, определена е за довносяне вноска за ДЗПО за универсален професионален фонд за 2006 г..

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Р. акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където за подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа. Не е извършено нарушение на чл. 124 от ДОПК във връзка с подаденото до жалбоподателя Уведомление изх. № 1101488-В/07,02,2011 г., връчено лично на жалбоподателя на същата дата. Следва да се посочи, че нормата на чл. 124 ал. 1 от ДОПК представлява още една допълнителна възможност на ревизираното лице да упражни правото си на защита, но не и задължение за органа по приходите да издава нова ЗВР и да започва тепърва ревизионно производство/ така и решение № 1235/02,10,2012 год на ВАС I отд. по адм. д № 7448/2012/. Жалбоподателят е подал и декларация на 07,02,2011 год по реда на чл. 124 ал. 3 от ДОПК, в която като единствени свои доходи е посочил тези от дейността си като ЕТ В. Й.-В.-94, но с неустановен размер поради липсата на счетоводна документация. Всъщност основния спор между жалбоподателя и приходната администрация се свежда до приложението на чл. 122 ал. 1 т. 4 от ДОПК, тогава когато причината за липсата на счетоводна отчетност е свързана с иззета по съответния процесуален ред /по НПК/ счетоводна документация на дружеството С. ойл О. от счетоводната кантора, в която се е съхранявала и документацията на жалбоподателя. От приетите протоколи за претърсване и изземване от дата 08,11,2007 год/стр. 194-198/ и протокол за доброволно предаване от 08,11,2007 год-стр. 199 по безспорен начин се установява, че от офиса на С. О. Е. са иззети множество документи, съответно поставени в класьори и по този начин обозначени като веществени доказателства. По същия начин след прекратяването на наказателното производство/което е станало на 13,05,2010 год/, с постановление от 13,07,2010 год/преди датата на образуване на настоящето ревизионно производство и

далеч преди датата на връчване на уведомлението по реда на чл.122 от ДОПК на жалбоподателя-07,02,2011год/ на ОП-С. ,е разпоредено връщането на веществените доказателства,иззети на 08,11,2007год от офиса на С. О. Е.,находящи се в папка № 1 и папка № 3 ,подробно описани в 66 броя протоколи за оглед на вещевени доказателства.Въз основа на тези писмени доказателства да се твърди,че част от документите на С. О. Е. са били изгубени или унищожени в рамките на досъдебното производство или се намират при органите на досъдебното производство е неоснователно и не отговаря на разпоредбите на НПК,свързани с изземването и огледа на вещевени доказателства в наказателния процес,която дейност е строго регламентирана и е надлежно удостоверена с документи.Нещо повече никъде в протоколите за претърсване и изземване не съществува и индиция,че счетоводни документи на жалбоподателя са били иззети в рамките на това процесуално следствено действие,за да твърди той,че е в невъзможност да представи такива пред органите по приходите.

Пред настоящата инстанция като доказателства от страна на жалбоподателя бяха ангажирани назначаването на основна и допълнителна ССЕ,както и предоставянето на множество документи.

От приетите основно и допълнително заключение на ССЕ с вещо лице Г. А.,съответно в с.з. на 25,09,2012год и на 21,05,2013год,се установява следното:Според основното заключение експертизата не е в състояние да представи конкретно осчетоводяване на разходи за покупки на стоки и услуги по процесните фактури и осчетоводяване на приходи,свързани с последваща реализация на стоки и продукция на обекти,стопанисвани от ЕТ В. Й.-В.-94 ,поради ненамиране на счетоводни документи и счетоводни регистри/сметки/ касаещи процесния период.При извършените от експертизата насрещни проверки на доставчиците С. ойл Е.,ЕТ Д.-Ко,М. 62 Е.,ЕТ Дими-Д.Т.,ЕТ И. Х.,ЕТ А. Я.,ЕТ П.-П. П.,О. Плод Фам същите представили за проверка от своята счетоводна отчетност-фактури,дневници за продажби,извлечения от счетоводни регистри,които водят експерта на извода,че от счетоводна гледна точка се касае за доставки/продажби/ по фактури,издадени от доставчиците на ЕТ В. Й.-В. -94,които фактури са платени по касов път,отразени са в техните счетоводни регистри/сметки/,в т.ч. с взети счетоводни записвания за осчетоводяване на приходи и начислен ДДС по извършени доставки като задължение към бюджета и са отразили фактурите в отчетните регистри на доставчиците/дневниците за продажби/ за съответните данъчни периоди.От устните разяснение на вещото лице се установява,че няма счетоводна отчетност при жалбоподателя,а и счетоводния му продукт не е пълен.От заключението,прието на 21,05,2013год се установява,че при съпоставката на данни от протоколи за приемане на декларации по ДДС ,СД за ДДС/дневници за продажбите/с данни от книги за дневни финансови отчети,показва,че продажбите на дребно според книгите на фискалните устройства относно газстанция,ресторант и детска кухня на

ЕТ В. Й.-В. -94 за 2006 и 2007год са намерили отражение като стойност и данък по фактури и отчети 1,2,3 в справките декларации,респективно в дневниците за продажби за съответния период с известни разлики/таблица №5/.Следвало да се има предвид и нечетливите счетоводни отчети.Съдът кредитира заключенията на вещото лице като обективно изготвени,съответстващи на останалите писмени доказателства и неоспорени от страните.

На основание чл. 160,ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанието, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество.В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС,решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело№2420/2011 на ВАС,решение по дело С-414/10г на С. от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на С./. Такова доказване не е проведено от задълженото лице както в хода на издаване на РД, така и при административното обжалване на РА ,а също и пред настоящата инстанция,въпреки представените писмени доказателства и назначените ССЕ .Нещо повече съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното,когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства.От приетите по делото писмени доказателства,в това число и изявленията на жалбоподателя в декларацията по чл.124 ал.3 от ДОПК,обясненията ,дадени от Р. Г.-прокуриснт на жалбоподателя,както и от представената официално информация от ОП-С. във връзка с върнатите веществени доказателства ,а също така и от заключението на вещото лице по безспорен начин се установи предпоставката на чл.122 ал.1 т.4 от ДОПК.В случая на жалбоподателя му е отказано право на данъчен кредит за изброените по горе периоди и доставчици както поради факта,че не е представена счетоводна отчетност,така и поради факта на липсата на реалност на доставката.Приетите като писмени доказателства в рамките на производството фактури и извлечения от счетоводството на доставчиците на жалбоподателя не обосновават извода,че е налице реална доставка на стоки и услуги. По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит представлява сложен фактически състав, правните последици, от които могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Безспорно прието в правната теория и практика е, че признаването на правото на приспадане на данъчен кредит е неразривно свързано с извършването на реална доставка по

смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от ЗДДС, Доставка на стока по смисъла на закона е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, а доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

Безспорно е, че изводът за липса на реална доставка е плод на оценка на установени факти и обстоятелства от обективната действителност, т. е. прилагане на определени логически правила към обективно съществуващи факти. Като такава тя подлежи на контрол, т. е. винаги следва да бъде установено дали изводът за липса на реална доставка е изграден при правилна преценка на фактите и обстоятелствата, установени по време на ревизията. В този смисъл, при обжалването на ревизионния акт, не само ревизираното лице има задължение да докаже реалността на доставките, като положителен и благоприятен за него факт, свързан с възникването на право на данъчен кредит, но и следва да бъде установено доколко изводът на органа по приходите за липса на реални доставки е логически и правно издържан.

Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който при осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства. Всяка доставка на стока или услуга представлява стопанска операция, която има две страни: доставчик и получател. Във връзка с това, всяка от страните трябва да притежава счетоводни и търговски регистри за съставени и осъществени сделки, както и писмени доказателства, които да докажат наличието на осъществените доставки. Липсата на такива съответно може да обоснове извода за липса на реално извършени доставки по смисъла на чл. 6, ал.1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС. В случая, съдържащите се по преписката документи не доказват по безспорен начин извършването на реални доставки, като предпоставка за възникване правото на данъчен кредит. Представените фактури не обосновават извода, че доставки са били реално извършени. За да ползва данъчен кредит, жалбоподателят следва да докаже материално-правните предпоставки по ЗДДС за възникване и упражняване на правото на приспадане. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело№2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на С. от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на С./.

Такова доказване не е проведено от задълженото лице както в хода на издаване на РД, така и при административното обжалване на РА ,а също и пред настоящата инстанция.Ето защо и не би могъл да се направи положителния за оспорвания извод,че документираната с процесните фактури от доставчиците С. ойл Е.,ЕТ Д.-Ко,М. 62 Е.,ЕТ Дими-Д.Т.,ЕТ И. Х.,ЕТ А. Я.,ЕТ П.-П. П.,О. Плод Фам,а и останалите доставчици,за които вещото лице не е открило счетоводна отчетност, доставки реално да се осъществили,поради което и ревизираното дружество да има право на данъчен кредит по ЗДДС. Доколкото изследвайки механизма на доставките,плащането на същите и осчетоводяването им както при жалбоподателя,така и при доставчика,то и

съдът намира, че законосъобразно приходната администрация е отказала правото на данъчен кредит по доставките, посочени по горе, тъй като липсват доказателства доставчиците реално да са извършили фактурираните доставки. В тази насока изводът не се променя и от представения и приет като доказателство по делото ревизионен акт № 2300-900277/07,09,2009год досежно доставчика С. ойл Е., тъй като при ревизията не са изследвани доставките, осъществени на ЕТ В. Й.-В.-94.

Въз основа на изложенот съдът намира, че при съдебно оспорване на ревизионния акт не бяха оборени неговите констатации съгласно изискването на чл.124 ал.2 от ДОПК, а от приетите по преписката писмени доказателства не би могъл да се изведе извода за реалност на доставките и за наличието на редовна счетоводна отчетност..

Т.е установиха се предпоставките на чл.122 ал.1 т.4 от ДОПК, поради което и са налице основания за определяне на данъка и съответните лихви по реда на чл.122 от ДОПК. В тази насока с оглед отказаното право на данъчен кредит правилно се явява и определянето на задълженията по чл.48 от ЗДДФЛ за 2007год, както и преобразуването на финансовия резултат и определянето на данък по чл.35 от ЗОДФЛ/отм/ за 2005год и по чл.48 от ЗКПО/отм/ за 2005 и е определена за довносяне вноска за ДЗПО за универсален професионален фонд за 2006 г

Ето защо и жалбата срещу оспорения ревизионен акт се явява неоснователна и същата ще следва на основание чл.160 от ДОПК да се отхвърли.

Приходната администрация е направила искане за присъждане на разноски, които с оглед изхода на спора ѝ се дължат в размер на 7809,254 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на ЕТ В. Й.-В. -94, ЕИК: 82123732 със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] против Ревизионен акт /РА/ № К1102737/ 18.07.2011 г., издаден от Д. Д. Т., главен инспектор по приходи в ТД на НАП –С., потвърден от директора на дирекция О. при НАП-С. с решение № 2226/ 08.12.2011 г., с който по реда на чл.122 от ДОПК са определени данъчни задължения, както следва: извършена е корекция на декларираните от жалбоподателя резултати по ЗДДС /в редакциите за съответните периоди/ за данъчни периоди м. 07, м. 10, м. 11, м. 12.2005 г., отм. 01.2006 г. дом. 12.2006 г., от м. 01 до м. 09.2007 г., м. 11.2007 г./ в размер на 227446,89лв и лихви в размер на 135328,72лв; по чл. 35 от ЗОДФЛ /отм./ за 2005 г. и чл. 38 от ЗКПО /отм./ за 2005 г. декларираният финансов резултат /загуба 135 698,00 лв./ е преобразуван в загуба 122 811,04 лв.; по чл. 49 от ЗДДФЛ за периода 2007 г. и по чл. 48 от ЗКПО за периода 2007 г. са определени данъчни задължения по реда на чл. 122 от ДОПК, по чл. 48 от ЗКПО за 2009 г. е установен недовнесен деклариран от лицето данък, определена е за довносяне вноска за ДЗПО за универсален професионален

фонд за 2006 г.

ОСЪЖДА ЕТ В. Й.-В. -94 ,ЕИК: 82123732 със седалище и адрес на управление [населено място] , [улица] да заплати на Дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика сумата от 7809,25 лв-разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: